

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

TILFORG

Mit navn er Thomas Klinkby. Du lytter til nationsmagerit.
En true crime podcast om sager, der rammer og lammer en befolkning.
De er så bizarre eller på andre måder umulige at ryste af sig.
Som den sag du nu skal høre fra Canada.
En forstår til Vancouver modtager en ung mor en dag en bog med posten.
Det er en krimi, og der er ingen afsender på.
En i bogen er der understrøget forskellige passager,
og de samme ting begynder snart at skive fra kvinden en efter en.
Den sidste passage er beskrivelsen af et mor.
Med tungt og udmattet suk sætter Alexandra sig i en lænestol i stuen.
Hun lytter til huset stillighed et øjeblik.
Langt væk maser en sne rydder sig gennem snedriverne.
En hund bjerfer hos en nabo, men ellers er der ikke en lyd.
Hvor kan stillighed nogle gange være det bedste i verden?
Alex, 3-årig søn, Brandon, er hos hendes forældre.
Hun havde brug for en formid af alene, bare ene,
hvor hun finder sig selv lidt i sit helt eget hjem og poster ud.
Efter års tortrækkeri er skildsmissen fra Joe endelig underskrævet.
Alex fik det hun ønskede, huset og fuld forældremyndighed.
Hun havde håbet på lidt mere forståelse fra Joe for at Brandon også brugte.
Men hun har fået det vigtigste, fred og adfred fra Joe og fra hans MC-familie.
Særlig Sviermår Djelka.
Alex troede egentlig, at vittighederne om sviermøder, der trænger sig på, var lidt overdrevne.
Men hurtigt havde hun opdagede, at de også findes i virkeligheden.
Altså, hun havde hørt, at hun havde hørt, at hun havde hørt, at hun havde hørt,
at hun havde hørt, at hun havde hørt, at hun havde hørt, at hun havde hørt.
Hun havde lært, hvor claustrophobisk et forhold kan blive, når man har en omklamrende sviermår.
Det begyndte allerede under bryllupsplanlægningen, hvor Djelka havde en mening om stort set alt.
Og det var det samme under graviditeten og efter fødselen af Brandon.
Især tiden efter. Sviermår var konstant i huset, og hun havde en finger med i alt.
Og Joe ville ikke sige noget til sin mor.
Han var til synledeerne bare glad for at have mor i farvandet.
Det var Alex bestemt ikke.
Hun husker tilbage på mange irriterende konflikter.
For eksempel dengang med teen.
Det var et halvt år efter Brandon's fødsel.
Og Alex og Joe besluttede sig for at tage en date aften, bare de to.
For at finde hinanden igen efter flere måneder med børnepastning og praktik.
Det ville Alex også gerne snakke med Joe om Sviermårens til stede-værelse i deres hjem.
Hun synes efterhånden, at det var på tide, at det fik deres hjem lidt mere for sig selv.
Sviermård Djelka havde selvfølgelig tilbudt at passe Brandon, mens de to skulle på date.
Og Alex gav efter, selvom hun egentlig helst var fri.
Det føles måske en smule hyggelig risiko at tage imod hendes hjælp.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

En aften ville hun gerne overtale sin mand, til at de skulle have Sviermård ud af deres liv. Men hvem skulle ellers passe? Alex takkede ja og fortalte hende, at Brandon havde lidt svært ved at sove for tiden. Måske på grund af luftige magen. Sviermård havde svaret, at hun havde en opskrift på en T, som kunne få Brandon til at falde i søvn. Det var Alex ikke med på. Typisk Sviermård havde løsningen på alts. Nogen ville måske mene hun overreagerede, men hun følte sig overvældet. Så takk, men nej takk, Sviermård. Det var ind med, at Alex ekspecit havde forbudt Djelka at give Brandon sin specielbrykket T. Men da Alex og Joe kom hjem fra dateafden, havde Sviermård alligevel givet babyen T. Og Alex kunne ikke vægge det lille Brandon fra sin dybe søvn. Barnets værtrækning var næsten ikke eksisterende, og Alex tog straks på skadestuen med sin lille baby. Heltvis var Brandon okay og overlevede for skrækkelsen uden men. Alex havde fået et grundsjok. For hvad nu hvis Brandon havde fået bare lidt mere til? Hvad ville der så ikke være skit? Meget havde hun fundet sig i fra Sviermård, synes hun. Men at bringe Barnets liv i far, på trods af Alex ekspecite ordre, var klart over grænsen. Joe blev ikke engang sur. Han sagde ikke et ord til sin mor, men overlødte til Alex at sige fra. Sortén blev droben. Nock var nok, og Alex ville ikke mere. Ikke mere MC Sviermård, og heller ikke mere vatted ægte mand. Alex ville skildes, og processen blev sat i gang. Det blev en lang proces, og desværre måtte Alex undervejs bruge sin viden om sin Sviermårds lejlighedsvis kleptomane, som et argument for at sikre sig fuld for ældremyndighed. Det tog Jelka ikke så pænt, men Alex var ligeglad. Hun ville genfinde sig selv, og trække været frit igen. Nu er skildsmissen endelig en realitet, og Alex står som et nyt menneske på den anden side, udmattet, men fri. Alex slår øjnene op. Hun sidder stadig i lænstolen, lidt for tummet. Hun må være døset hen. Det er jo sædvanligt. En 25-årig ung kvinde som hende burde ikke være træt. Men det er sikkert bare et resultat af den sidste tids strabasser. Hun rejser sig og finder et glas koldt vand fra køleskabet. Hun drækker hele glaset ud i et, og mærker tydeligt det kolde skyld ind i hendes krop. Alex kigger på uret. Hun skal hente branderen om lidt, og så skal hun handle ind, så køleskabet kan blive fyldt igen. I det samme får Alex øje på noget ud ved poskassen. Der ligger en boks. Har posbudet været der? De plejer ellers at ringe på, når de er en parke med. Men hun har også lige blundet. Alex gået til poskassen. Hun sætter sig ned på huk og undersøger den mystiske anonyme parke. Der står ikke noget på den. Ingen afsender.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

Alex tjekker poskassen, men der er heller ikke noget.
Alex tager parken med ind i kykkenet, hvor hun åbner den.
Nede i parken er der kun én ting. En bog.
Der er ikke noget bræv eller note eller en kvitering. Kun en bog.
Hvilket er mærkeligt, al den stående, at Alex ikke har bestilt en bog.
Hun kigger på bogen. Det er en krimi, med titlen Cindy James' Mange Dødsvalg.
Alex kender ikke bogen, men hun kender godt selve sagen, som bogen handler om.
En lokal kvinde var blevet udsat for omfattende chikene.
Inne i følge politis officielle aklæring med at begå selvmord.
Selvom mange ting peget på, var hun faktisk blevet mørtet.
Alex synes, det er lidt mystisk. Hvem mån har fået den idé, at hun skal læse den bog?
Det må være forkert adresse. Hun begynder at bladre i bogen.
Og så lægger hun mærkeligt mere mystisk.
Flere passager i bogen er blevet stradet under med en kulepind.
Den første understradet passager, som Alex læser, handler om, at hovedpersonen Cindy James kommer hjem og opdager, at nogen har ødelagt lamperne på ens veranda.
En mærkelig fornemmelse går ikke imen Alex, og hun lægger bogen fra sig.
Hun ryster oplevelsen af sig og skynder sig af sted for at hente Brandon.
Senere kommer Alex hjem til huset.
Hun har Brandon i fagnen. Han sår trygt.
Alex har også nogle poser med en køb i bilen, men før skal Brandon ind i seng.
Så kan hun hente varene bagefter. Huset er mørkt, og det er svært at se noget.
Efter lidt funngen får Alex los døren op.
Som hun plejer, tænder hun for lyset på verandagen.
Men lyset tændes ikke.
Alex klikker nogle flere gange på lyskontakten, men der kommer stadig ikke noget lys.
Hun træder skridt tilbage og kigger på lamperne på verandagen,
og mærker de små hårde rejse sig i nakken.
Nogen har ødelagt lamperne på ens veranda, præcis som der stod i bogen.
Efter hun har kommet ind og har fået puttet Brandon og lagt varene på plads,
finder hun bogen frem og blader af.
Der er flere understrede passager.
Den sidste får han til at gi spø.
Det er passageren, der beskriver, at Cindy James dør.
Bogen er, at man er skabt på chicane og mor.
Og lige nu føles det ikke som om, at Cindy er hovedpersonen.
Det føles som om, at det er Alex selv.
Hun sikrer sig, at hoveddøren er låst et par gange,
men den nat kan hun slet ikke falde i søvn.
Alex Fulinaven er Alexandra Ignatovich.
Hun er en høj, smuk, charmerende kvinde med humor og et udadvent væsen.
Hens forældre invandrer til Canada fra det daværende Jugoslavien,
og de har bosat sig i en forsted til Vancouver, hvor Alex boxer op.
Som 19-årig deltar hun i Miss Canada.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

Hun er smuk og populær, og har ingen problemer med at få opmærksomhed fra mænd. Alivell holder hun igen med kærligheden. Hun vil vente på den helt rigtige. For Alex betyder familie alts. Hun bruger meget tid med sine mor. En af deres sjov fælles aktiviteter er at tage til openhus-angemanger. Her kan de sladre på serbisk om andre mennesker, om andre mennesker store indretning uden for stormen. Det ved et af disse arrangementer, at Pessage overhører, at Alex og hendes mor taler sammen på serbisk. Alex er selv fra Jugoslavien, og eftersom det sjældent man finder fra hjemlandet, indleder de tre kvinder en samtale på deres mål. Undervejs for Alex sagt, at hun har problemer med sin bil. Jelka fortæller, at hun er et autoverksted, og at Alex endelig må køre fra bil med sin bil. Det skal ikke koste hende noget. Hun skal bare spørge efter Joe. Kort tid efter gør Alex, som Jelka har forslået. På verkstedet møder hun den syvårældre Joe, som tilfældigvis også er Jelka søn. Jelka' sævner, som kisten gifte kniv, fejler absolut ingenting. Alex og Joe forældsker sig med det samme. I begyndelsen er Alex og Joe lykkelig og dybt forældsket. De passer perfekt sammen. Bække er de unge og smukke, og bække efterkommer af Jugoslaviske indvandrere, med fælles bund til de gamle traditioner og kulturer. De er begge to faste arbejde. Alex arbejder i en tandklinik, og Joe arbejder på sin forældres værksted. Alex' familie er ikke specielle velhævne, men det er Joe's familie det er mod. Sald og repression af biler har viset at være en tændelig indbrændende forretning. Derfor kan Joe tage Alexander med ud på de bedste restauranger. Men han er ikke bare velhævne, han er også opmærksom og betænksom. Han er altid blomster med. Han er galant, charmerende, og han tør altid for at give en komplimenter eller gavere. Joe har også en motorcykel, som de to flittigt bruger til stævne møder ude i den smukke natur omkring Vancouver. For Alex virker det hele som en drøm. Alle redde efter en måned frier Joe til Alex, og hun siger ja med det samme. De bliver gift den 11. juni 1988. Som om kærligheden og lykken i sig selv ikke var nok, får det nygifte ægte par en overdodig gave af svigerfølgerne. Et lækkert hus, som parede kan flytte ind i, med det samme. Det hele er næsten for godt til at være sans. Lykken var heller ikke ved, som vi hørte i starten. Kærlighed bliver til kedeligt rumrum. Hvad der skulle være for Evie der altid varer det sværere ikke mere end et par år. Det især svigermåd Jelcas konstantet til stedeværelse, der bliver udslagskivende. Det føles kvælende for Alex, og det bliver klart for parede, at de ikke deler værdier i forhold til svigermåns position i familien.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

Det går også op for Alex, at Joe i virkeligheden er usældstændig. Og i de fleste af livetets begivenheder lader sig kontrollere af sin retter, dominerende mor. Sådan var det ikke i begyndelsen, men han har vist sig være vatted og udeninitiativ. Hun mistænker efterhånden Jelca for at stå bag de romantiske stevnemyder, så Joe bare har gjort præcis, som hans mor har sagt til ham. Som om han har fuldt en manual. Nu i hverdagen, hvor Jelca presser sig på for at være en fast del af den dele familie, er Joe ikke i forhold til, at man ikke er i forhold til, at man ikke er i forhold til. Der er ikke på for at være en fast del af den dele familie, at Joe ikke i stand til at sige fra. Alex drøm har på kort tid forvandet sig til noget af et marit. I november 1991 bliver skældsmisen skrevet under, og Alex er klar til at begynde på en frisk. Hun har et godt arbejde. Hun er også endnu ung, kun 25 år, og verden ligger for ens føder. Men det sænne marit begynder for alvor, da Alex modtager den mystiske bog fra en anonym afsender. De ødelagte lamper på verandagen viser sig kun at være den første hendelse af mange. Kort tid efter modtager Alex nogle telefonopkald, men viskende stemme hun ikke kender. Nogle gange er der helt stille i telefonen, andre gange kan hun høre en værtrækning. Andre gange igen væser stemmen til hende, da hun skal passe på. De ubehagelige telefonopkald er slemme nok, men tikanen foregår ikke kun via telefonen. Snart er alle steder utrykket for Alex. Hun finder små siddler med advarsler under vinduesviskeren på sin bil. Døde katte efterlades for hendes dør. Når Alex kører til at forarbejde, har hun ofte følelsen af, at en hvid bil følger efter hende. Og alt det er ikke engang overræstende for Alex. Hun har allerede læst om den. Alle de ubehagelige oplevelser sker præcis, som de står i bogen. Som et bizart manuskript på virkeligheden udsættes Alex for at nøjærke det samme chicane, som de understrædede passager i bogen beskriver. Alex kan bl.a. læse en passage om, hvordan der sættes ild til Cindy James' græsplæne. Kort tid efter er der også sat ild til Alex' græsplæne. Bogen beskriver også flere væsende telefonopkald. Og rigtig nok en aften, hvor Alex er hos sine forældre, ringer den anonyme stemme, og ved sig i røret, at tre kister står klar til dem. Hvem står mundt bag? Alex kan kun forestille sig en mulig bagman, eller kvinde. Hun er overbevist om, at Jelka og Svirefamilien er involveret. Måske er det Jo selv, der er blevet ulykkelig efter skælsmissen, og nu vil gøre alt for at gøre hendes liv udeholdeligt. Men bogen ender jo med sindigst død. Vil Jo virkelig gå så langt? Uanset hvad begynder Alex at blive rigtig bange? Og hun til ingen anden mulighed end at kontakte politiet? Desværre får Alex hos politiet ikke den hjælp hun håber på. Selvom hun i detaljer anmeldere de mange dybt græns hårdskridende oplevelser, har politiet svært ved at gøre noget ved det. Eftersomt der ikke er tale om konkrete forbrydelser, og der ikke er væsningsspor at gå efter, er det ikke muligt for politiet at påbegynde en efterforskning, sier de.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

En dag forfølges Alex igen af en hvid bil på vej hjem fra sit arbejde. Hun har set bilen mange gange før.

Med denne gang beslutter hun sig for at konfrontere førende bilen.

Da hun er hjem til sin indkørsel, parkerer hun bilen og går hastigt hen mod den fremmede bil.

Men så stiger en mand hun ikke kender ud af bilen. Han har en pistol i hånden, og han går direkte hen mod Alex.

Hun bliver bange og løber straks tilbage mod huset. Manden sætter farten op og løber efter hende. Men til Alex store helst snubler han, og Alex når indenfor i sikkerhed.

Hun ringer til politiet med det samme, men der kigger ud af vinduet igen, er manden forsvundet.

Politiet siger igen, de ikke kan gøre andet end at tage en mod en anmeldelse.

Ungensidst, hvem der er efter hende, forstår Alex nu, at det er alvorligt, og hun begynder reelt at frygte for sit liv.

Selvom ingen lader til at tro på en, er hun overbyst om, at det vil ende med hendes død.

Hun hyrer en privat detektiv til at efterforske sagen, men de paranoid følelser forlader han ikke af den grund.

Hun ser sig konstant over skulderen, som om hun forventer, at den anonyme stemme fra telefonen vil dukke op og drabe hende, hvornår det skal være.

Alex vil ikke være alene, og hun sørger for, at altid være sammen med venner, familie eller kolleger. Måske er det endemålet for den anonyme afsenderer boen.

Måske ønsker afsenderen blot at skramme Alex, at gøre hende paranoid, som kan leve sit liv i frygt og redsel.

Det er rilet og slemt, men trods alt ikke mor, og de vil ikke gå så langt og slå hende ihjel, vigtig?

Alex lever på det, som er en anonyme afsenderer, som ikke er en anonyme afsenderer, som ikke er en anonyme afsenderer, som ikke er en anonyme afsenderer.

Alex lever på dette tidspunkt i konstant paranoia, og det svære, lever hun ikke så meget længere.

Efter et halvt år med eskalerende psykæne ender det fatalt.

Unstags efter med dag, den 5. august 1992, følges Alex med en kvindelig kollega fra arbejdet.

De sætter sig ind i Alex' bil på parkeringspladsen. Alex starter bilen, mens kollegaen bukker sig ned til sin taske, der står på guldet.

I det samme løder nogen høj brav fra en pistol.

Glasseet i ruderne splindres, og bilen gennemhulles.

Kollegaen holder sig sammen bukket og undgår på den måde blive ramt. Alex er desværre ikke så heldig.

Hun synker sammen henover rettet og falder til siden ned over sin kollega, skudt i hovedet.

Alex bliver kledet død på hospitalet kort tid efter.

Familien og privatdetektiven er slet digitivt.

Alex må være bedt drabd af de samme mennesker, som står bag det sidste halvårs omfattende psykæne.

De har også en stærk formodning om, hvem der står bag. De har bare ingen beviser.

Så teorien må for nu forblive en teori.

Mens Alex-familie går i dyrt sorg over tabet af deres elskede datter,

går politiet straks i gang med den efterforskning, de burde have taget mere seriøst tidligere.

Drappet er begået i dagslys på en hverdag, så parkeringspladsen er fyldt med vidner.

Mer end 30 mennesker fra parkeringspladsen kan fortælle politiet om en knalrød bil,

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

der eftermåder forlader parkeringspladsen i høj fart.

Alle vidner beskriver to unge mænd i bilen, begge to med mørkt hår.

Et vidne har set bilen køre op ved siden af Alex-bil, affører de drepende skudd og det efterkører stedet.

Vidnet skal også nummerpladen ned.

Politiet finder hurtigt ud af, at bilen selvfølgelig er meldsjollet.

Nu er det tid til afhøringer, og X-manden Joe afhøres som den allerførste.

Joe kan fortælle, at han var i en svømmehal med sønden Brandon flere kilometer væk.

Han kan da fremvise en kvitering for biletkøbet.

Politiet finder efterfølgende af den røde, stjollende bil med en McDonalds.

Bilen bliver grundigt undersøgt, og politiet finder et fingeraftryk og et enkelt hård.

Vidner kan fortælle, at de har set to mænd hoppe ud af den røde bil og ind i en hvid bil.

Privetdetektiven, som Alex havde høret, henvender sig til politiet, og fortæller i detaljer om de tagetagerende oplevelser Alex er blevet udsat for.

Om de er hyggelige, viskende, væsende opkald, om de ydelagte lamper på Verandagen, om de døde dyr for en hoveddøren,

og om branden på Græsplænen for en Alex-hus.

På dagen fordruppet er Privetdetektiven i fær med at skykke Joe, som rigtig nok var i svømmehalen med sin sønd.

Detektivens hold skygger samtidig Joe's forældre, som begge opholder sig i autoverkstedet.

Den suspektes firefamilie har altså alle sammen alibier, endda med tindeligt troværdige vidner.

Det kan ikke være nogen af dem, der er udført drabbet. Men hvem er det så?

Selt for politiet virker det hele som en spade sag, og som noget fra fiktionsverden pågstaveligt.

Det virker helt bizart at sende nogen en bog, for derpå at udføre boens handlinger, som man nu skreptede til et mor.

Politiet læser selvfølgelig også bogen. I bogen falder mistanken på ekskersten, uden at det nogensinde bliver bevist, at han står bag.

At det må også tilfælde imod på Alex.

Politiet kunne ikke hjælpe Alex, da hun havde allermest brug for det. Nu er de dybt afhængige af den privatdetektiv, som Alex hører, som er statning.

Udover de mange traumatiske sikannerier, kandetektiven også fortælle om den hvide bil, der forfulgte Alex over en længere periode.

Detektiven har en dan nummerpladen på den.

Politiet kører nummerpladen på den hvide bil, og det er den hvide bil, der har været den hvide bil.

Politiet kører nummerpladen på den hvide bil gennem systemet, og et navn dukker op.

Milan Ninaditch.

Ummelbart er der ingen forbindelse mellem Alex og Milan, og selvom Politiet har Milan's fingeraftryk fra en tidligere dom, matcher det ikke fingeraftrykket i den røde bil.

Men det fingeraftryk har Politiet allerede deres system, og det tilhører en anden små kriminellemand.

Hans navn er Lawrence Delorm.

Er Milan og Lawrence de to unge mænd, der sidder i den røde bil?

De skyder Alex, hvor efter de flygter, parkerer den røde bil og skifter til den hvide bil.

Har de gjort det alene, eller er der en tredje mand?

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

Heller ikke Lawrence kan politiet eller privatetektiven sætte i forbindelse med Alex. Familien til Alex er heller ikke bekendt med de to mænd. Selvom Politiet har rilig med vidner til selve drabet, mangler de stadig et mår våben. Det er udover, at de stadig ikke sikrer på, hvem der affører pistolen. Politiet bestutter sig for at skykke Lawrence og Milan 24 timer i døgnet. Og få dag efter, den 10. august 1992, er der bid. De civile kriminellet betjente fylder efter Milan, da han forlader sit hus i sin bil. Det er ikke verden største overraskelse, at Milan kører hen til autoverkstedet, som er eget af Alex Sviermoren Jelka. De ser Milan stig ud af bilen og sætter ind i Jelka's bil, hvor han gemmer sig bag sædet. De civile politifolk oververder det hele, men vælger at afvente situationen. Kort efter kommer Jelka ud af autoverkstedet, og hun sætter sig ligeledes ind i bilen. Hun starter bilen og drejer ud fra autoverkstedet. Politiet følger efter. Jelka kører gennem byen, hen til et shoppingcenter, hvor hun parkerer. Hun stiger alene ud af bilen og går ind i shoppingcenteret. Kort tid efter stiger Milan også ud af bilen. Også han går ind i shoppingcenteret, men fra en anden engang. Efter noget tid vender Milan tilbage til bilen, hvor han igen ducker sig ned, så han ikke kan ses. Øjeblikket efter kommer Jelka tilbage til bilen, hun sætter sig ind, og sammen forlader de parkeringspladsen. Jelka kører tilbage til autoverkstedet, hvor hun parkerer og forlader bilen. Kort tid efter forlader også Milan bilen for at sætte sig ind i sin egen bil og køre væk. Politiet kan altså dokumentere, at der er en forbindelse mellem Milan og Jelka, uden at de endnu er klar over, hvad forbindelsen præcis indebærer. Det ligner en planlægning af et eller andet, og politiet beslutter dem at gribe ind. De vælger at stoppe Milan inden han er hjem fra sin køretur. Selvom han forsøger at undvilde politiet, bliver han hurtigt brægt til stansning. Da politiet vil lægge Milan i Honjern for ledsagerm til afhøring på politistationen, får betjentene lidt af en overraskelse. Med hænderne i Honjern kan Milan ikke længere holdt fast i sin shorts, så han taber dem. Og ud af shortsene falder også nogle penge han er gennemt i dem. En hel del penge faktisk. Nærmere bestemt er der 30.000 dollars, svarende til knapp en halv million danske nutidskroner. Hvorfor skulle Milan modtage et så stort beløb fra Jelka? Og hvorfor skulle det foregå så fordægt? Må der kunne være tale om et honorar for udført tikkene og legemore. Politiet efterholdens sikrer på, at Jelka har mere end en finger med i spillet. Men selv de 30.000 dollars i hårde koncentrer er i sig selv ikke nok. Der er behov for stærkere beviser. Samtidig med Anholdsens af Milan modtager politiet flere opløsninger fra nyt og lidt overraskende vidende i sagen. En nærvend af Pessitzfamilien, altså Svirfamilien, har ringet til politiet for lette sin samvittighed. Hun fortæller, at hun nogle uretidligere overveder, at Jelka sætter ild til græsplanen foran Alex Hus.

[Transcript] Nationens mareridt / Manuskript til mord

Vidnet er også bekendt med Milan, som hun kan fortælle af en ven af Pessitzfamilien. Vidnet var til stede, da Milan en aften kom på besøg. Da Milan kort tid efter får lød huset igen, sagde Jelka, at nu er altid godt og at det hele snart er overstået.

Men den vigtigste information fra vidnet er, at Jelka ejer den selvsame bog, som Alex modtog med posten, sindig James mange dødsfald.

For politiet er det rigeligt, og Jelka bliver anholdt fra modet på Alex.

Ved rentsagningen af Jelkas hjem, finder politiet morvobnet.

Og da politiet rent siger hjemme hos Lawrence De Laum, ham hvis fingeraftryk sad på den røde bil, finder din sad med Milan's navn, telefonnummer og adresse.

De to kender altså også hinanden.

Beviserne fortæller, at Lawrence De Laum er førende af bilen, at Milan sørgede for flugtbiler morvobben, og det hele er isenesat af Jelka.

Men hvem trykket på aftrækkeren og drabte Alex?

Politiet fandt jo et stykke hår i bilen, ud over fingeraftrykket. Så hvem er hårdes ejermand?

Hos Jelka finder politiet en lille sammenkrylde sædel med navnet David Tegoviano og adresse.

Politiet opsøger David's bofæle, der blandt andet kan fortælle, at David fornyldigt har klippet sit hår. Bofælen kan onikøbet fremskaffe noget af det afklippede hår.

David's hår matcher 100 procent med hårdet fra den røde bil.

Det eneste politiet nu mangler er en tilståelse.

Politiet opsøger David's kæreste, som de overtaler til at tage en skjult mikrofon på.

Og på en efterfølgende date spørger kæresten ind til, hvad der egentlig skete på parkeringspladsen den onsdag eftermiddag.

Til kæresten og den skjulte mikrofon tilstår David Tegoviano sin rolle i drabet, og han nævner også Lawrence og Milan.

Mysteret er opklaret.

I 1993 dømes Delca, Milan, Lawrence og David formodet på Alexandra.

De modtager alle fire den maximale fængselstraf i Canada.

25 år uden mulighed for prøveledslædelse.

Selvom politiet efterforsker Joes rolle i både skikinerierne og drabet, er det ikke muligt for dem at fastlå en forbildelse.

Politiet konkluderer på baggrund af deres efterforskning, at Jo ikke var involveret i, eller havde kinskab til mor på sin ekskone.

Alivell får Jo ikke forældremyndigheden over sin søn Brandon, som flytter hjem til Alex forældre, hvor han vokser op.

I 1998 bliver Delca savsøgt af Alex' familie for sin medvirkning til hendes død.

Ratten dømmer Delca til at betale en afstatning på 350.000 dollar til familien.

10 år efter i 2008 fylder Brandon 19 år, og i fødselsdag skal jo modtager han det resterende beløb på ca. 145.000 dollar.

Svarerne til ca. 1,8 millioner i danske nutidskroner. Selvom han selvfølgelig helder ved at beholde sin mor i livet.

Du har lyttet til nationsmarit. Mit navn er Thomas Klingby, men nu skrev der Johan K. Jensen, redigerer en lyd af musik af Gustav Niport, nationsmarit er produceret af BODY BODY for Halli.